VENERANDO DOMINO

DECANO,

ET

SAPIENTISSIMIS VIRIS SACRÆ FACVLTATIS PARISIENSIS DOCTORIBVS.

CVM is non sim ego, SAPIENTISSIMI MAGISTRI NOSTRI, *qui me errati omnis expertem vel credam ipse, vel ab alijs credi velim; nunquam mihi animus fuit Facultatis Parisiensis, quam vt matrem veneror, & cui tot nominibus obstrictus sum, iudicium defugere, modò vt ab naturali & æternâ lege quæ Deus est præscriptæ iusti & æqui regulæ seruarentur. Nemini verò dubium est, nihil esse ab omni æquitate magis alienum, quàm vt quisquam damnetur inauditus. Hinc in Actis Apostolorum nota illa Festi Proconsulis hominis ethnici de Paulo accusato, à summis posteà Pontificibus commemorata sententia:* Non

est mos Romanis damnare aliquem hominem ; priusquàm is qui accusatur locum defendendi habeat ad abluenda crimina. *Si non fuit ille mos ethnicæ iustitiæ, multò minus Ecclesiasticæ. Addo etiam, non est ille mos nostræ Facultatis, vt aliquot ab hinc annis in Ludouici Cellotij causâ luculenter ostendit. Supplex igitur à vobis postulo, quod iam scriptis ante aliquot dies ad venerandum Dominum Decanum litteris significaui, vt priusquàm de Epistolâ meâ quidquam à vestro ordine statuatur, quæ in illâ reprehensione digna visa fuerint scripto mihi exhibeantur ; quò vel ingenuè agnoscam si in aliquo lapsus sum, vel sensum meum explanem si quid à me obscuriùs dictum fuit, vel à SS. Patrum semitis nullatenus me aberrasse ostendam, si quid tanquam meum reprehensum fuerit, quod à purissimis illis Christianæ Theologiæ fontibus haustum fuisse demonstrare potuero. Ego verò grauem amplissimo vestro Ordini injuriam me facere existimarem, si tam æquæ postulationi quemquam vestrum restiturum esse arbitrarer, & id suis ne facultas deneget metuerem, quod vltro obtulit alienis, & quod ipsa vox naturæ, quod omnium legum & diuinarum & humanarum oracula postulant. Faxit Christus æterna veritas & pax nostra, vt saluo semper Catholicæ veritatis deposito firma in nostro Ordine & verè Christiana pax æternùm vigeat,*

Obsequentissimus vester

ANTONIVS ARNALDVS,
Doctor & Socius Sorbonicus.

E Portu Regio,
Prid. Cal. Decemb.
An. Dom. 1655.

nem ; prud-
abeat ad al-
ustitiæ , nos
s nostra Fax-
causâ licen-
am scripsi ne
ris significa,
dine flamam,
to mihi exi-
lapsus sum,
dictum sit,
stendam , s
urissimis ſlo
are poten.
ne facere ex-
rum reſtin-
metuerem,
quod omnium
Facis Chri-
bolica veri-
a pax con-

ALDVS,
onicus.

eſt mos Romanis damnare aliquem hominem; priuſquàm is qui accuſatur locum defendendi habeat ad abluenda crimina. *Si non fuit ille mos ethnicæ iuſtitiæ, multò minus Eccleſiaſticæ. Addo etiam, non eſt ille mos noſtræ Facultatis, vt aliquot ab hinc annis in Ludouici Cellotij causâ luculenter oſtendit. Supplex igitur à vobis poſtulo, quod iam ſcriptis ante aliquot dies ad venerandum Dominum Decanum litteris ſignificaui, vt priuſquàm de Epiſtolâ meâ quidquam à veſtro ordine ſtatuatur, quæ in illâ reprehenſione digna viſa fuerint ſcripto mihi exhibeantur; quò vel ingenuè agnoſcam ſi in aliquo lapſus ſum, vel ſenſum meum explanem ſi quid à me obſcuriùs dictum fuit, vel à SS. Patrum ſemitis nullatenus me aberraſſe oſtendam, ſi quid tanquam meum reprehenſum fuerit, quod à puriſsimis illis Chriſtianæ Theologiæ fontibus hauſtum fuiſſe demonſtrare potuero. Ego verò grauem ampliſsimo veſtro Ordini injuriam me facere exiſtimarem, ſi tam æquæ poſtulationi quemquam veſtrum reſtiturum eſſe arbitrarer, & id ſuis ne facultas deneget metuerem, quod vltro obtulit alienis, & quod ipſa vox naturæ, quod omnium legum & diuinarum & humanarum oracula poſtulant. Faxit Chriſtus æterna veritas & pax noſtra, vt ſaluo ſemper Catholicæ veritatis depoſito firma in noſtro Ordine & verè Chriſtiana pax æternùm vigeat,*

Obſequentiſſimus veſter

ANTONIVS ARNALDVS,
Doctor & Socius Sorbonicus.

E Portu Regio,
Prid. Cal. Decemb.
An. Dom. 1655.

iquem hominem ; ...
defendendi habeat ad ...
e mos ethnicæ iustitiæ, ...
non est ille mos nostræ Fa...
Ludouici Cellotij causâ ...
postulo, quod iam scripta ...
m Decanum literis ...
nam à vestro ordine ...
sa fuerint scripta ...
m si in aliquo lapsus sum,
à me obscurius dictum fu...
me aberrasse ostendat ...
erit, quod à purissimis ...
m fuisse demonstrare poter...
rdinis iniuriam me facere ...
quemquam vestrum ...
facultas deneget ...
vox naturæ, quod ...
cula postulant. Facti Chr...
luo semper Catholicæ ...
verè Christiana pax ...

nus vester
IVS ARNALDVS
Socius Sorbonicus.

est mos Romanis damnare aliquem hominem ; priusquàm is qui accusatur locum defendendi habeat ad abluenda crimina. *Si non fuit ille mos ethnicæ iustitiæ , multò minus Ecclesiasticæ. Addo etiam, non est ille mos nostræ Facultatis, vt aliquot ab hinc annis in Ludouici Cellotij causâ luculenter ostendit. Supplex igitur à vobis postulo, quod iam scriptis ante aliquot dies ad venerandum Dominum Decanum litteris significaui, vt priusquàm de Epistolâ meâ quidquam à vestro ordine statuatur, quæ in illâ reprehensione digna visa fuerint scripto mihi exhibeantur ; quò vel ingenuè agnoscam si in aliquo lapsus sum, vel sensum meum explanem si quid à me obscuriùs dictum fuit, vel à SS. Patrum semitis nullatenus me aberrasse ostendam , si quid tanquam meum reprehensum fuerit , quod à purißimis illis Christianæ Theologiæ fontibus haustum fuisse demonstrare potuero. Ego verò grauem amplißimo vestro Ordini injuriam me facere existimarem , si tam æquæ postulationi quemquam vestrum restiturum esse arbitrarer, & id suis ne facultas deneget metuerem, quod vltro obtulit alienis, & quod ipsa vox naturæ, quod omnium legum & diuinarum & humanarum oracula postulant. Faxit Christus æterna veritas & pax nostra, vt saluo semper Catholicæ veritatis deposito firma in nostro Ordine & verè Christiana pax æternùm vigeat,*

Obsequentissimus vester

ANTONIVS ARNALDVS,
Doctor & Socius Sorbonicus.

E Portu Regio,
Prid. Cal. Decemb.
An. Dom. 1655.

iquem hominem, pæ-
defendendi habeat ad il-
le mos ethnicæ iustitiæ, nu
non est ille mos nostræ Fa-
Ludouici Celloti causâ hoc
postulo, quod iam scripto
m Decanum litteris significa.
uam à vestro ordine flaue,
sa fuerint scripto mihi ex-
m si in aliquo lapsus sim,
à me obscuriùs dictum fu,
me aberrasse ostendam, si
erit, quod à parisiensi
m fuisse demonstrare possim.
dinis iniuriam me facere ex-
quemquam vestrum vestr
facultas deneget minimè,
vox naturæ, quod omnium
cula postulant. Feci Chr
uo semper Catholicæ veri-
veré Christiana pax con-

nus vester

IVS ARNALDVS

Socius Sorbonicus.

est mos Romanis damnare aliquem hominem ; priusquàm is qui accusatur locum defendendi habeat ad abluenda crimina. *Si non fuit ille mos ethnicæ iustitiæ, multò minus Ecclesiasticæ. Addo etiam, non est ille mos nostræ Facultatis, vt aliquot ab hinc annis in Ludouici Cellotij causâ luculenter ostendit. Supplex igitur à vobis postulo, quod iam scriptis ante aliquot dies ad venerandum Dominum Decanum litteris significaui, vt priusquàm de Epistolâ meâ quidquam à vestro ordine statuatur, quæ in illâ reprehensione digna visa fuerint scripto mihi exhibeantur ; quò vel ingenuè agnoscam si in aliquo lapsus sum, vel sensum meum explanem si quid à me obscuriùs dictum fuit, vel à SS. Patrum semitis nullatenus me aberrasse ostendam, si quid tanquam meum reprehensum fuerit, quod à purissimis illis Christianæ Theologiæ fontibus haustum fuisse demonstrare potuero. Ego verò grauem amplissimo vestro Ordini injuriam me facere existimarem, si tam æquæ postulationi quemquam vestrum restiturum esse arbitrarer, & id suis ne facultas deneget metuerem, quod vltro obtulit alienis, & quod ipsa vox naturæ, quod omnium legum & diuinarum & humanarum oracula postulant. Faxit Christus æterna veritas & pax nostra, vt saluo semper Catholicæ veritatis deposito firma in nostro Ordine & verè Christiana pax æternùm vigeat,*

Obsequentissimus vester

ANTONIVS ARNALDVS,
Doctor & Socius Sorbonicus.

E Portu Regio,
Prid. Cal. Decemb.
An. Dom. 1655.